

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰακώβου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

ᾠχος ἡ Γα

^Γ
^χ
^Γ
^η
Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν
^χ
^η
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
^Γ
^η
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

^Γ
^Γ
^η
Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν
^χ
^η
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
^Γ
^η
Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, σὲ παραστάτην, ἡ πολύφημος νῆσος Εὐβοίας, καὶ τοῦ ὁσίου Δαυΐδ ἐπαγάζεται, ἡ θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα, θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε, σὺ γὰρ χάριτας, βλυστάνεις ἡμῖν ἐκάστοτε, ὡς ῥεῦμα Παρακλήτου ἀνεπίσχετον.

ᾠχος Γα

Χαίρει ἐχουσα σε παραστάτην ἡ
πολύφημος νῆσος Εὐβοίας καὶ τοῦ ὁσίου
Δαυΐδ ἐπαγάζεται ἡ θεία
Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα
θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε σὺ
γὰρ χάριτας βλυστάνεις ἡμῖν ἐκάστοτε

ως ρευμα Πα ρα κλη του α νε πι ι σχε
τον

Ἔτερον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐβοίας τὸν ἔφορον, καὶ κοινοβίου Δαυΐδ,
σεπτὸν προεξάρχοντα, καὶ τοῦ λαοῦ ποδηγόν,
Ἰάκωβον ὅσιον, δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ,
καταστέψωμεν ὕμνοις, οὗτος γὰρ ἐντυγχάνει,
τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων, παρέχει δὲ τοῖς
ἀνθρώποις, χάριν καὶ ἔλεος.

Ἦχος Δ'

Εὐβοίας τὸν εφορον καὶ κοινοβίου
Δαυΐδ σεπτὸν προεξάρχοντα καὶ τοῦ
λαοῦ ποδηγόν Ἰάκωβον ὅσιον
δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ καταστέψωμεν
ὕμνοις οὗτος γὰρ ἐντυγχάνει τῷ
Χριστῷ ὑπὲρ πάντων παρέχει δὲ τοῖς
ἀνθρώποις χάριν καὶ ἔλεος

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως

ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

ᾠχος λ' — Kε

^κ_χ^κ **Τ**ων ο σι ων Πα τε ρων τα κα τορ θω μα
 τα ^κ_χ εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
 α γι ε ^{ν'}_η α νε δει χθης μι μη της του
 των Ι α κω βε ^κ_χ εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
 του προ στα του σου σε μνε ποι μανας τα αυ την
 εν θε ε ως ^κ_χ δι ο συν του τω μη πα αυ ση

υ περ η μων α ει δε ο με ε νος

χ
q

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος ᾠ̃ Δι̃

^{χ̃}
^Δ
 Ἐ
 η με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
 οι μι ον και της των αν θρω πων σω τη ρι
 ας η προ κη ρυ ξις εν να ω του Θε ου
 τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι
 στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη
 και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν
 χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ
 πλη ρω σι ις

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰάκωβον σεμνόν, Λιβισίου τὸν γόνον, καὶ μέγαν ἀσκητήν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, τὸν ὅσιον ἡγούμενον, ἐπαινέσωμεν ἄσμασιν, ὡς γὰρ ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπεγνώσθη, τὰ ἀθροίσματα, τῶν ὀρθοδόξων παιδεύων, τοῖς θείοις διδάγμασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον Τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἥ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν ὑλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ τάφος σου πηγή, ἀγιάσματος ὥφθη, ἰᾶται γὰρ πιστῶν, τὰ νοσήματα πάντα, καὶ δίδωσι παράκλησιν, τοῖς πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, καὶ τὰ πνεύματα, τὰ πονηρὰ ἐκδιώκει, διὰ τοῦτό σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ ὄντως δοῦλον, Ἰάκωβε μέλπομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδῶν.

ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιασθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα.

ᾠχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Πάτερ Ἰάκωβε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἔσχες τὸν Κύριον, τὸν Παντοκράτορα, διὸ τὰ τόξα τοῦ ἐχθροῦ, συνέτριψας καὶ ἔχαιρες, ὥσπερ δὲ οἱ ἄγγελοι, τὸ σὸν πρόσωπον ἔλαμπεν, ὅτε τὴν οὐράνιον, λειτουργίαν προσέφερες, καὶ πᾶσι τὴν σὴν χάριν ἐχορήγεις, τοῖς λόγοις καὶ τοῖς τρόποις σου μακάριε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.

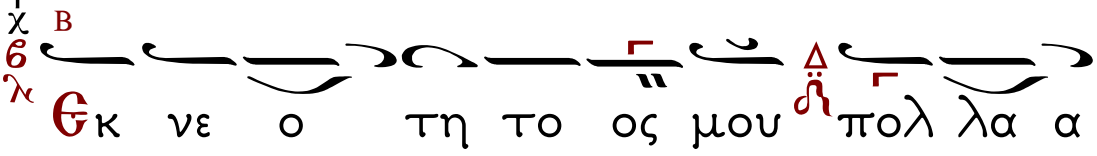
ᾠχος πλ. δ'.

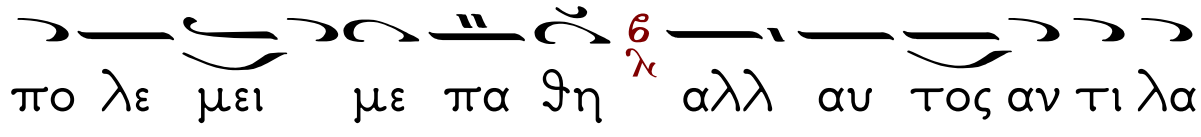
Τὸ προσταχθέν.

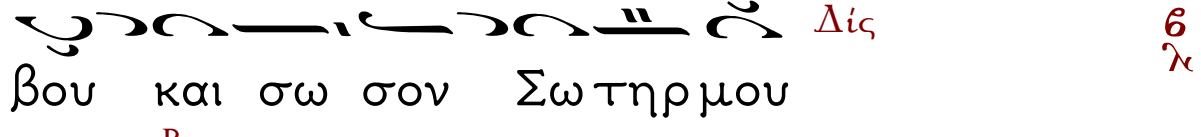
Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυΐδ ὁ ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ, ἣν καὶ βλέπων ηὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

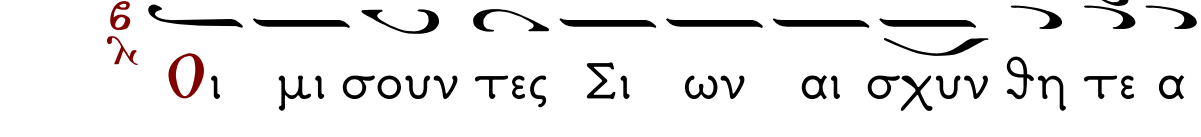
Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

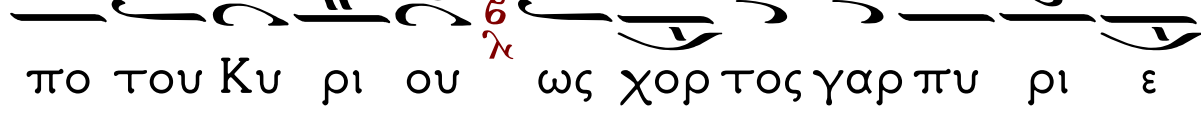
Ἦχος ᾠδῶν

^χ₆ ^Β
 Εκ νεο τη τοος μου πολ λα α

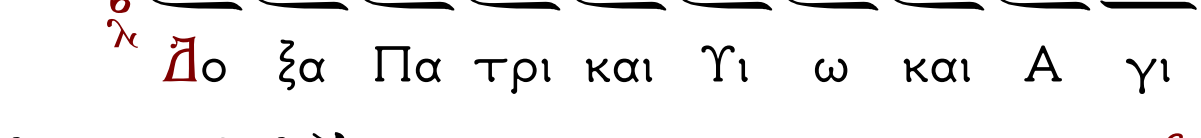
⁶₈
 πο λε μει με πα θη αλλ αυ τοσ αν τι λα

^{Δίς} ⁶₈
 βου και σω σον Σωτηρ μου

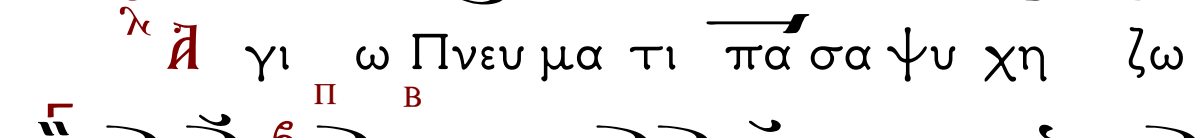
⁶₈ ^Β
 Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

⁶₈
 πο του Κυ ρι ου ως χορτος γαρ πυ ρι ε

^{Δίς} ⁶₈
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι

^χ₆ ^Β
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

⁶₈
 ω Πνευ μα τι

^χ₆ ^Π ^Β
 Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω

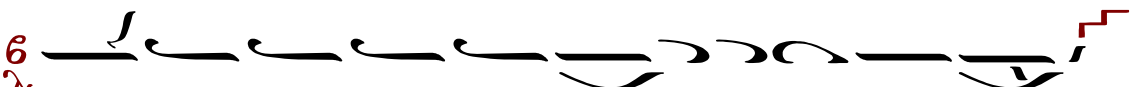
⁶₈ ^Π ^Β
 ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β
 6 λ 6 λ
 ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 6 λ
 κρυ φι ως
 χ Μ 6 λ 6 λ
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 Β 6 λ
 τον αι ω νων α μην
 Π Β 6 λ 6 λ
 Ἄ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 6 λ Π Β
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
 6 λ 6 λ
 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

6 λ 6 λ
 Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι ου
 Δ 6 λ Δίς
 ο θα να τος του Ο σι ου αυ του

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
 Κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

⁶_λ
 Ἰ μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι ι
⁷_λ
 ι ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ
⁸_λ
 του ου ου ου ου ου

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Χορός: $\overset{\chi}{\underset{\alpha}{\gamma}} \overset{N}{\text{Κυ}} \text{ρι} \text{ε} \text{ε} \text{λε} \text{η} \text{σον} \overset{\gamma}{\underset{\alpha}{\lambda}}$

Ὁ Χορός:

Τὸ τρίτον.

Δ₁ νε σα τω πνο η πα σα

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώσῃναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
καὶ τῷ πνεύματι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Δοξα σοι Κύριε δοξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δ'

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις του σου Οσιου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθη των εμω

ων εγ κληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθη των εμω

ων εγ κληματων

Ἦχος Δι

 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικτιρ μων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο ομημα α μου

Εἵτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

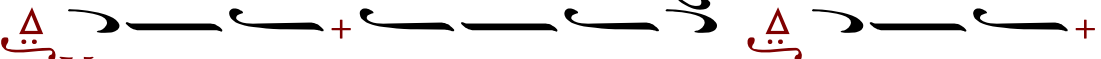
Ἦχος β'.

“Οσιε πάτερ, ὡς μεγαλόφωνος κῆρυξ, καὶ ἱερουργὸς σεμνότατος, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυῖδ ἐξέλαμψας. Ἐχων γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἔνδον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον, τῆς ἀγάπης τὸ φίλτρον, διδάσκαλος ὥφθης, τῆς ἀρετῆς ἀκριβέστατος, ποδηγῶν πρὸς τὰ κρείττω, ῥήμασι θείοις καὶ θαυμαστῇ βιοτῇ σου, τοὺς συνόντας σοι κοσμικοὺς καὶ μονάζοντας· οὓς καὶ τὰ νῦν, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, μὴ παύσῃ φυλάττων ἅγιε Ἰάκωβε, ἐκ πάσης περιστάσεως.

^Δ
^Δ 0 ο σι ι ι ε Πα α τερως με γα
 λο φω ω νο ος κη η η ρυζ και ι ε ρουρ γο
 ος σε μνο ο ο ο ο τα α α α τος εν
 τη Μο ο νη η του Ο σι ου ου ου Δαυ ιδ ε
 ξε ε ε ε ε ε λα α α α μ ψ ας ε
 χων γαρ εν τη καρ δι ι α α α σου ε εν
 δον ^Δ προς τον Φι λαν θρω πον Κυ υ ρι ι ον
^Δ της α γα α α α πη ης το φι ι ι ι λ
 τρον δι δα α σκα λος ω ω φ θη ης της α
 ρε τη η η ης α κρι βε ε ε στα α α α
 τος ⁶ πο δη γω ων προ στα κρει ι ει ει ει

εἰπ τω ρη ἡ μα α α σι ι ι θει ει ει
 οἱς καὶ θαν μα στη βι ο τη η η σου τοὺς συ
 νον τα α ας σοι κο σμι κου ου ου οὺς καὶ
 μο να α α α ζο ο ο ντας οὺς καὶ τα
 α νυ υν ταις πρὸς Χρι στο ν πρε σβει ει ει
 ει ει αι αι αι αἰς σου μη η πα α αυ
 ση η η η φυ λα ατ των α γι ε Ι ι
 α α κω ω ω βε εκ πα α σης πε ε ρι
 στα α α σε ε ε ε ω ω ως

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^χ ^Δ
^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ^B (δψ) ⁶
ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
⁶ ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ^B ⁶
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
⁶ ^B
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ^B
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε ε η
 ⁶
σο ο ο ν

Οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος τῶν Εἰσοδίων.

Ὡδὴ α'.

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμήσαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερατείας τὴν στολὴν ἐνδέδυσαι, πάτερ Ἰάκωβε, καὶ τὸν βίον ἔχων, ἐν πολλαῖς ἀσκήσεσι, εἰς ὅρος ἀνελήλυθας, ἀρετῶν τοῦ Κυρίου, καὶ τύπος πᾶσι γεγένησαι, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις μακάριε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνεπιστρόφως τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἴσος τῶν Πατέρων, τῶν πρὸ σοῦ γεγένησαι, Ἰάκωβε πανεύφημε, ἐν Εὐβοίᾳ αὐγάσας, τῷ σῷ φωτὶ τοὺς μονάζοντας, καὶ τοὺς κοσμικοὺς προσιόντας σοι.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κραταιωθείς ἀπὸ παιδὸς Ἰάκωβε, τοῦ Παρακλήτου αὐγαῖς, τῶν παθῶν τὸν ὄχλον, ἀνδρικῶς ἐσκέδασας, καὶ ὥφθης τοῖς συνοῦσί σοι, εὐσεβείας ὁ κῆρυξ, καὶ ὁ διδάσκαλος πίστεως· ὅθεν τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ταπεινοί σου ὑμνηταὶ Θεόνυμφε,
καθικετεύομεν, ταῖς λιταῖς σου Μῆτερ, τῷ Υἱῷ
σου πρέσβευε, ἵνα σωθῶμεν ἅπαντες, τῆς
φλογὸς τῆς γεέννης, καὶ ἵνα τύχωμεν χάριτος,
διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν πταίσματα.

Κανὼν β' τοῦ Ἀγίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὑμνὸν διοδεύσας.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, ὡς ἔχων τὴν χάριν, τοῦ Κυρίου σου Ἰησοῦ, Ἰάκωβε πάτερ θεραπεύεις, τῶν ἐκζητούντων τὴν σὴν ὑποστήριξιν.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ χεὶρ σου ἰάτρευσε θαυμαστῶς, κατ' ὄναρ τὸ ὄμμα, ἐν τῇ Κύπρῳ τοῦ ἀσθενοῦς, συντρίψας ὄφρυν τοῦ ἀντιδίκου, θεοχαρίτωτε πάτερ Ἰάκωβε.

Δόξα...

Νικαίας ποιμένος τῆς κεφαλῆς, αἱμάτωμα πάτερ, διαλύεις ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ποιήσας Σταυροῦ τοῦ ζωηφόρου, τὸ θεῖον σχῆμα Ἰάκωβε ὅσιε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γωτῆρα κύησας τῶν βροτῶν, γενοῦ μοι ἐν βίῳ, κυβερνήτις καὶ βοηθός, Πανάχραντε Κόρη Θεοτόκε, διασκεδάζουσα πάθη τὰ ἄτοπα Ἰάκωβε.

Κανὼν πρῶτος τῶν Εἰσοδίων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἁμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἀχραντε, παρισταμένην πάντα γνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κιριτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθύς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσai, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν α' τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαρυαλγοῦντας ἀσθενεῖς, ἰάτρευσας θεοφόρε, καθηγούμενε Ἰάκωβε λιταῖς σου, παρρησίαν γὰρ πολλήν, ἐκ τοῦ Δεσπότη εἵληφας, καὶ χάριν ἰαμάτων, ὡς ἀμοιβὴν τῶν καμάτων σου

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῷ ἀέρι θαυμαστῶς, ἐνεφανίσθης θεόφρον, καὶ ἐκράτησας χερσί σου ἀγίαις, ἀερόπλοιον δεινῶς, τρωθὲν πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὸ σφοδρῶν πληγμάτων, τῶν κεραυνῶν ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τὰς πλάκας τῆς σαρκός, ταῖς σαῖς ἀσκήσεσι πάτερ, καὶ τῇ χάριτι Ἰάκωβε Κυρίου, ὡς ἐλεύθερον πτηνόν, ἀνήχθης πρὸς τὰ δώματα, τοῦ οὐρανοῦ μετέχων, ζωῆς ἀφάτου λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύϊ σου τοῦ πονηροῦ, σύντριψον κέντρα κακίας, καὶ τὰ τόξα πονηρίας τὰ ποικίλα, προφυλάττουσα πιστούς, Παρθένε τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ ἐκζητοῦντας πόθῳ, τὴν σὴν ἁγίαν ἀντίληψιν.

Κανὼν β' τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ γ'. Ὦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἁγία Μονή σου, ὡς θησαυρὸν ἔχουσα, τάφον σου Ἰάκωβε πάτερ, σκιρτᾷ καὶ γάννυται, ὅτι τοῖς πάσχουσι, παρέχεις χάριν καὶ ἄκος, τοῖς ἐν πίστει ἅγιε, ἀσπαζομένοις σε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων, θαυματουργὸν γέγονεν, ὅσιε τὸ ἔλαιον ὄντως, τοῦ θείου τάφου σου, πολλοὺς γὰρ ἔσωσεν, ἐκ σαρκικῶν ἀλγηδόνων, ὥσπερ ἐν τῇ μάνδρᾳ σου, σεμνὸν μονάζοντα.

Δόξα...

Πυρωθεὶς ἐγκαρδίως, ἐξ ἀγαθοῦ ἔρωτος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην θεόφρον, πᾶσαν προσπάθειαν, ὅλως ἀπέρριψας, καὶ τὴν ὁδὸν μοναζόντων, ὅσιε Ἰάκωβε, χαίρων ἐβάδισας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, τοῖς λογισμοῖς πάντοτε, τῆς ἀπελπισίας Παρθένε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου, τὰ νέφη σκέδασον, τῶν λυπηρῶν βιοτῆς μου, σὺ γὰρ ὦφθης Πάναγνε, χαρᾶς τὸ αἷτιον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν νέον Ἰάκωβον, καὶ ἀσκητὴν θαυμαστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, οἱ προσκυνοῦντες αὐτοῦ, τὸν τάφον φιλάγιοι· οὗτος γὰρ ἀνετέθη, ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, ὥσπερ πάντιμον δῶρον, τῷ Χριστῷ καὶ Δεσπότη, διὸ καὶ ἀνεδείχθη, πιστῶν ὁ διδάσκαλος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυΐδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτή, ἣν ἀνύμνησας ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον. Ἀπενεχθήσονται εἰπών, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὅπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς, καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν. Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν σεμνὸν ἡγούμενον, τῶν μοναζόντων Πατέρων, καὶ Δαυῖδ διάδοχον, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Εὐβοίας, λάμπαντα, καθάπερ ἄστρον ἐν Ἐκκλησίᾳ, λόγοις τε καὶ εὐσεβεῖ βιοτῇ ἐν πίστει, ἐπαινοῦμεν ἐκβοῶντες, χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ βρέφους παμμάκαρ ἡγάπησας, τὸν Δεσπότην Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ τὴν τρίβον αὐτοῦ χαίρων ὥδευσας, ἀσκητικῶς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος, καὶ ἐκ ποικίλων παθῶν τὴν καρδίαν σου, ταῖς προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἐκάθηρας, τὸν σὸν νοῦν μονίμως μακάριε, στηρίξας πρὸς οὐράνια δώματα· ὅθεν σοι ἐδόθησαν ἅγιε, τοῦ Παρακλήτου ποικίλα δωρήματα, ἡγουν τὸ μέγα τῆς προοράσεως χάρισμα, καὶ νοσημάτων ἀπάντων πανάκεια, καὶ σὺν τούτοις ἐγένου ἡγούμενος, κοινοβίου Δαυῖδ τοῦ προστάτου σου, κοσμικοῖς καὶ μονάζουσι προσπορίζων, ψυχῆς τὰ κατάλληλα· διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμέν σε ἐκβοῶντες· χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὠφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν
κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ, Φιλήμονα ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ
Τιβουρτίου.

Στίχοι.

Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου
Μάρκου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύω,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους
λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου

Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνη.

Στίχοι.

Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἷα πρὸς πάλην,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχοι.

Κάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κνάπτεις σεαυτόν, κἂν ῥύπους εἶχες, πλύνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχοι.

Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββάδων,
Τιμῶ πρεπόντως, ὥς τεκνίων Πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ
Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Τὴν Εὐφημίαν σοι συνευφημεῖν ἔγνων,
Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ
Ἀνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Θαλλέλαιος Ἀνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἀειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὥς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Κάλλιστος ἐν

εἰρήνην τελειοῦται.

Στίχοι.

Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας,
Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν
τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανοὺς ἀφεθείς,
τελειοῦται.

Στίχοι.

Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει·
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος,
καὶ Ἀγαπίου.

Στίχοι.

Ἀπῆλθε, θηροὶ μὴ βλαβεῖς Ἀγαπίων.
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις
Εἶχες θύτην με νῦν δέ, καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον, ἐκ ξίφους Λόγε.
Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Εἶφει σὸν Ἀγάπιε τείνεις κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα μνήμην ποιούμεθα τοῦ
οσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ
ἐπονομαζομένου Τσαλίκη, ἡγουμένου τῆς Μονῆς
τοῦ Ὁσίου Δαυῖδ ἐν Εὐβοίᾳ.

Στίχοι.

Ἰάκωβε ὅσιε ἡμῶν τοὺς ὕμνους,
δέχθητι ὡς τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας.

Ὡς ἄγγελος Θεοῦ Ἰάκωβος πρὸς πόλον
ἦρθη.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρχιμανδρίτης ἐγενήθη εἰς τὸ Λιβίσιον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων τῇ ε' Νοεμβρίου τοῦ εἰκοστοῦ καὶ ἐνακοσιοστοῦ καὶ χιλιοστοῦ ἔτους (1920), διδασχθεὶς ὡς εἰκὸς ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἐλθὼν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ εἰς τὰ Φάρακλα τῆς Βορείου Εὐβοίας ἐζῆσεν ἐν αὐτοῖς ἕως τριάκοντα ἐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ ἐν Εὐβοίᾳ, ἐνθα διέπρεψεν ἀσκητικῶς ὡς ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος ταύτης. Χαριτωθεὶς τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι ὑπὸ πλήθους χαρισμάτων ἐστήριξε τοὺς μοναχοὺς τοῦ Κοινοβίου αὐτοῦ ἐν τῷ πνευματικῷ αὐτῶν ἀγῶνι ὡς καὶ πλήθη πιστῶν αὐτῷ προσερχομένων καὶ ἐκζητούντων αὐτοῦ τὴν βοήθειαν, λόγοις τε, σημείοις καὶ θαύμασι καὶ τῇ θαυμαστῇ αὐτοῦ βιοτῇ. Ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν θεοφιλῶς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου τοῦ πρώτου καὶ ἐνακοσιοστοῦ καὶ ἐνενηκοστοῦ σωτηρίου ἔτους (1991). Τελεῖται ἡ αὐτοῦ μνήμη τῇ 22ᾳ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

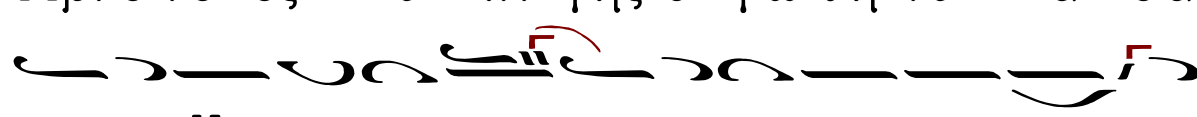
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος ♭ Πα

Ὡδὴ α'. ^π_q ^π_q
Χρι στο ος γεν να ται δο ζα σα τε

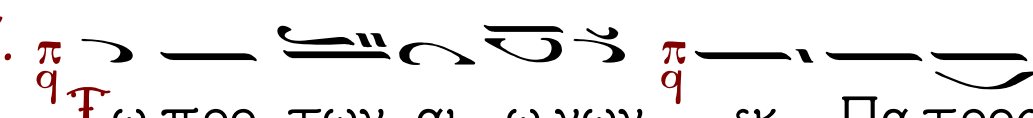
 ^π_q
Χρι στος εξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε

 ^Δ
Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε α σα

 ^π_q
τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

 ^π_q
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

 ^π_q
λα οι ο τι δε ε δο ο ζα α σται

Ὡδὴ γ'. ^π_q ^π_q
Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος

 ^π_q
γεν νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε

 ^Δ
σχα των εκ Παρ θε νου σα ρ κω θεν τι α σπο

 ^π_q ^π_q
ρω ς Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ο

α νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ ὁ α' χορός ^Δ Α

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π ^q

^{Ωδὴ δ'.} ^π ^q Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ και αν

θος εξ αυ της Χρι στε ^π ^q εκ της Παρ θε νου α

νε βλα στη σας ^π ^q εξ ο ο ρους ο αι νε τος

κα τα σκι ι ου δα σε ος ^π ^q ηλ θες σαρκω θεις εξ

α πει ραν δρου ο α α υ λος και Θε ος

^Δ ^Δ δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι ε ^π ^q

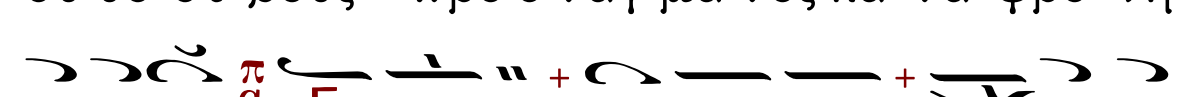
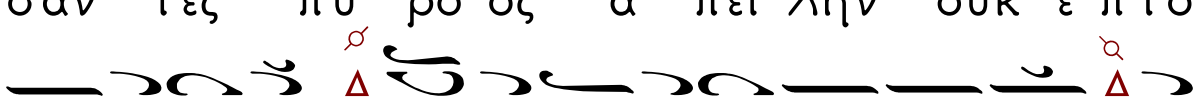
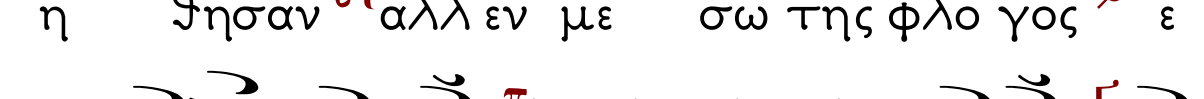
^{Ωδὴ ε'.} ^π ^q ^Π Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η

νης ^π ^q Πα τηρ οι κτι ρμων ^Δ της με γα λης βου

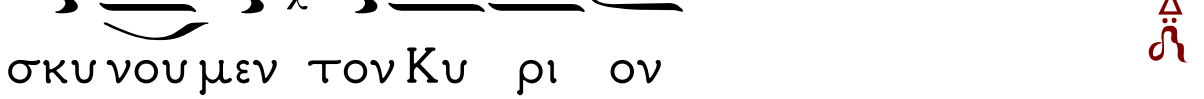
λη ης σου τον Αγ γε λον ^π ^q ει ρη νην πα ρε ε

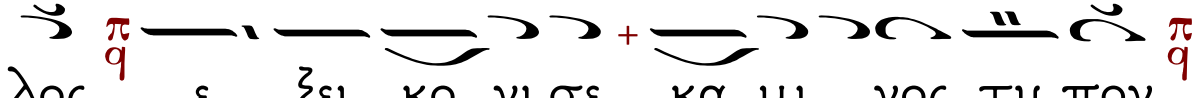
χο με νον α πε ε στει λας η μιν ο
 θεν θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες
 εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες δο ζο λο γου
 μεν σε φι λα αν θρω ω πε
 Ὡδὴ στ'· π **Ϟ** πλα γχνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη
 με σεν ε να λι ος θηρ οι οι ον ε
 δε ζα το τη Παρ θε νω δε ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ
 θε φυ λα ζας α δι α φθο ρον
 η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως την
 τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μαν τον

Ὡδὴ ζ'. π π
 Οἱ Παι δες εὐ σε βεῖ α συν τρα φεν τες

 δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

 σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

 η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε

 στω τες ε ψαλλον ο των Πα τε ρων Θε

 ος ευ λο γη το ο ος ει
 Ὡδὴ η'. π π
 Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

 σκυνου μεν τον Κυ ρι ον

 Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

 λος ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον

 ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους ως

ου δε πυρτης Θε ο τητος Παρθενου ην
 υπεδυνη δι ο ο ανυμνουν
 τες αναμελψωμεν ευλογειτω η κτι
 σις πασα τον Κυριον και υπερυ
 ψου ουτω εις παντας τους αιωω
 ω να α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
 πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι
^Πτην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βι ι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
 ο το κον ^ΠΣε με γα λυ νο μεν
 Σπῆχος γ' ^χ^Μ^πΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^χ^Δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με νοις

 αυ τον

[illegible]

βι ι ι ι μ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ

κρί τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθo

 ρωσ Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

ο το κον Σε μεγαλυ νο μεν

Σπύχος δ' χ^M π^q ϵ ποι η σε κρατος εν βρα χι ο

φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

βι ι ι ι μ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Σε με γα λυ νο μεν
Σπ ί χος ε' . **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κουσαν την οντως Θεο το κον Σε μεγαλυ
 Ν Π

νομεν

Στήχος στ'.
 Αν τε λαβε το Ισραηλ παι
 δος αυτου μνησθη η ναι ε λε ε ε ους κα

θως ε λαλη σε προς τους πατερας η
 μων τω Αβρααμ και τω σπερματι αυτου
 εως αιωνος

την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σερα
 φιμ την αδιαφθορως Θεον Λογον

τε κουσαν την οντως Θεο το κον Σε μεγαλυ

N Π

ν ο μ ε ν

π
q

Εἶτα ψάλλεται

ἡ θ' ὥδῃ τῶν Καταβασιῶν.

ν ο μ ε ν

π
q

Με γὰ λυ ν ο ν ψυ χ η η μ ο υ ο υ τ η ν τ ι μ ι

ω τ ε ε ρ α ν και ε ν δ ο ζ ω τ ε ε ρ α ν τ ω ν

α ν ω σ τ ρ α τ ε υ μ α α α τ ω ν

π
q

Μυ σ τ η ρ ι ο ν ζ ε ν ο ν ο ρ ω ω και

π α ρ α δ ο ζ ο ν ο υ ρ α ν ο ν τ ο Σ π η λ α ι ο ν

θ ρ ο ν ο ν Χ ε ρ ο υ β ι κ ο ν τ η ν Π α ρ θ ε ν ο ν τ η ν

φ α α τ ν η ν χ ω ρ ι ο ν ε ν ω ω α ν ε

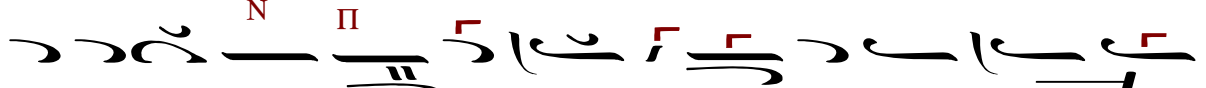
κ λ η θ η ο α χ ω ρ η τ ο ς Χ ρ ι σ τ ο ς ο Θ ε

ο ς ο γ α ν υ μ ν ο υ ν τ ε ς μ ε γ α α λ υ υ ν ο ο

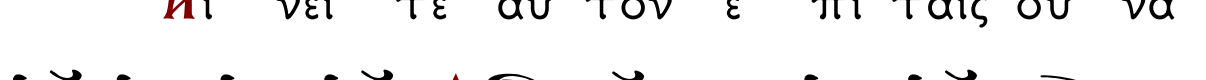
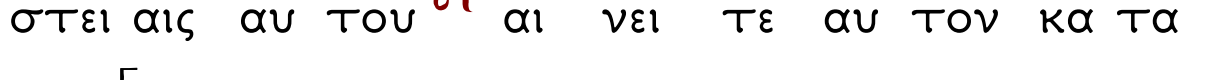
μ ε ε ε ε ν

των Α γι ι ι ων α να τρα α φη ναι αι
 Κυ ρι ι ω ω ω

 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι δυ

 να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει υ

 υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

 ω

 αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 σται αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

 το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του

Ἐκ παίδων ἡγάπησας σφοδρῶς, ἀσκητῶν
 πολίτευμα, καὶ ἐν νηστείαις ἐσχόλαζες, καὶ ταῖς
 δεήσεσιν, ἔχων δὲ πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν γνώμην
 σύμφωνον, σεμνὲ τῶν εὐσεβῶν γεννητόρων σου,
 διὸ καὶ ἠΰξανες, τῇ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι, ἐπ’
 ἐσχάτων, τῶν χρόνων Ἰάκωβε.

 αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

^χ
 γος ^Δ αι νει τε αυ τον ^Δ εν ψαλ τη ρι ω και
 κι θα α ρα ^Δ

Ως ἄγγελος ὥφθης ἐν Μονῇ, τοῦ Δαυΐδ
 πανόλβιε, διακριθεὶς ἐν ἀσκήσεσι, καὶ τοῦ
 θελήματος, ἐκκοπῇ ἐκ ρίζης, ἀσκητὰ Ἰάκωβε,
 διὸ καὶ ἐνεδύθης τὰ πάντα, ἀξίως ἅγιε,
 ἱερωσύνης τὰ ἱμάτια, ἀγιάζων, πιστῶν τὰ
 πληρώματα.

^χ
^π
⁹ ^Δ αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
^χ
^Δ χο ρω ^Δ αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
 γα α νω ^Δ

Φιλόστοργος ὥφθης ἀληθῶς, ὡς
 ἱερομόναχος, ἐπιστηρίζων τὴν ποίμνην σου, ἐξ
 ἐπιθέσεων, τοῦ ἀντικειμένου, καὶ λύων Ἰάκωβε,
 πολλῶν ἐνεργουμένων σῇ χάριτι, τῶν
 προσιόντων σοι, τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἄλυσιν,
 καὶ παρέχων, ψυχῶν τὴν εἰρήνευσιν.

^χ
^π
⁹

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^Δ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λα γμου ^χ ^Δ πα σα πνο η αι νε σα τω τον
 Κυ ρι ον ^Δ

Ὁ τάφος σου ὄλβος ἐν Μονῇ, ἐπεγνώσθη
 Ὅσιε, καταπλουτίζων Ἰάκωβε, πολλοῖς
 χαρίσμασι, τοὺς ἀσπαζομένους, αὐτὸν μετὰ
 πίστεως, καὶ πάντοτε ἰᾶται νοσήματα, ψυχῆς
 καὶ σώματος, καὶ σκεδάζει τὴν ἀπόγνωσιν, τῶν
 ἀνθρώπων, τῶν προσερχομένων σοι.

Δόξα... Ὡχος πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, πάντα ἀπέρριψας, τὰ γεηρὰ καὶ ὑλώδη, ἐπιθυμίαν ἔχων σὺν Χριστῷ ἀναλῦσαι, καὶ αἰωνίως αὐτῷ συνεῖναι· ὅθεν ὁλοκαρδίως τὸν Ἰησοῦν ἠγάπησας, καὶ λόγοις τε καὶ πολλοῖς σημείοις, γνωστὸν τοῖς πᾶσιν τοῦτον ἐποίησας, ὃν καθικέτευε πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς σου, καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὡχος λ᾿ ᾠ Πα

Π Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ο σι ε ε πα α α τε ερ ε χων εν

τη καρ δι α α σου ου τον α γα θον θη

σα αυ ρο ον κε ε ε εκρυ υμ με ε ε ε νον

παν τα α περρι ι ι ψας τα γε η ρα
 και αι υ λωω ω ω δη ε πι θυ μι αν
 ε χων συν Χρι ι στωω α α α αναα λυ υ
 υ υ σαι και αι ω νι ι ι ω ως αυ τω ω συ
 υ νει ει ει ει ει ναι ο θεν ο λο καρ δι ι
 ι ως τον Ι η σου ουν η η η η γαα πη η
 η η σας και λο γοι οις τε και πολ λοι οι οις ση
 μει ει ει οις και γνω στο ον τοι οις πα α α
 σι ιν του το ο ον ε ποι οι οι οι η
 η η η σας ο ον κα θι κε τε ευ ε πα α
 τε ρ Ι ι α α α κω ω ω ω βε υ περ

της α γι ι ας Μο ο νη η ης σου ου και παν
 των των τι ι μω ωων των την α ει σε βα
 α α στον μνη η μνη ην σου ου ου ου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος Δι

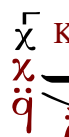
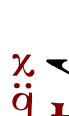
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
Εη με ρον τω Να ω ω προ σα α α α
γε ε ε ε ται η Πα α να α μω ω ω
μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι κη τη ρι
ον του πα αν τα α να ακτος Θε ε ου ου ου
ου ου και πα α α σης της ζω η ης η μω
ων τρο ο ο φου ση με ρον το κα θα
ρω τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε
τι ζου σα α α δα μα α λις εις τα Α γι ι

α των Α γι ι ι ι ων ει σα α α γε
 ε ε ε ται τα α αυ τη εκ βο η σωωμεν
 ως ο Α αγγε λο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος χαι ρε ε μο ο ο νη εν γυ
 ναι ξιν ευ λο γη η με ε ε ε ε νη

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἤχον πλ. α'.

Ἐπιλογές.

Ἦχος λ̣̣̣̣ Πα

 Δοξα σοι τω δειζαν τι το φως δοξα εν υ
 ψι ιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η
 νη εναν θρωποις ευδοκι α
 Υμνουμεν σε ευ λογουμεν σε προσκυ
 νου μεν σε δοξο λογουμεν σε ευ χα ρι
 στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δο
 ξαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
 ε Πα τερ παντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε

μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευμα ✠

✠ Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ν' ο αι αι ρων την α

μαρτι ι αν του κο σμου ✠ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας του κο σμου ✠

✠ Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ν' ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ✠

✠ Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ν' Ι η σους Χρι στος εις

 δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην

^κ
 καθ' ε καστην η μεραν ευ λο γη σω

σε και αι νεσωτο ο νομασουςειςτον αι

ω ω να καί εις τον αι ω να του αι ω νος

Κατά ξίωσον Κυριεν τη ημε

— ρα — ταυ τη — α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

$\overset{\Delta}{\chi} \overset{\kappa}{\dot{\eta}}$

 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θ ε ος

των πατε^ρων ημων γ^ρ και αι νε

το ον και δε δοξα σμε ενον το ο νο μα α

σου εις τους αιωνας αμην

Ενοί το Κυ ρι ε το ε λεος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε

^Δ ^Κ
^χ ^ῥ
 Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
 ζον με τα δι και ω μα τα Σου ^(τρίς) ^χ ^ῥ

Κ
Χ
Ϟ
ϙ
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
+ εν γε νε α και γε νε α Χ
Ϟ
ϙ
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ς
ϙ
ϙ
την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι Χ
Ϟ
ϙ

Κ
χ^κ ἤ Κυρι εἰς σε κατεφυγον διδασκον
με του ποιειν το θελημα σου ὁ τισει

ει ο Θεός μου

κ
ῥ

Ὅτι παρὰ σοί πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φ

τίσῳ ψομεθᾶς

κ
ῥ

Παρατείνοντο ἐλεοσού τοις γι

νώσκουσι Σε Ἅγιος ὁ Θεός Ἀγιος

Ἰσχυρός Ἀγιος ἀθάνατος ἐλε

(τρίς)

ήσον ή μας

κ
ῥ

Δόξα Πατρι καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνευ

ματι

κ
ῥ

καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ

νας τῶν αἰώνων ἀμήν

κ
ῥ

^κ
^χ
^ῥ **Α** γι ος α θα να τος ε λε η σον η

^χ
^ῥ
 μας

Ἀσμαπκόν.

^κ
^χ
^ῥ **Α** γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^{ν'}
^ῥ

^{ν'}
^ῥ **Α** α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

^χ
^ῥ
 ρος

^κ
^χ
^ῥ **Α** γι ος **Α** α α θα να α τος ε ε λε η ^μ
^ῥ

^κ
 η σο ο ον η η η η μα α α ας ^χ
^ῥ

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως

ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

ᾠχος λη' — Kε

^κ_χ ^κ ^κ
^κ_χ ^κ
^κ_χ ^κ
 Των ο σι ων Πα τε ρων τα κα τορ θω μα
 τα εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
 α γι ε α νε δει χθης μι μη της του
 των Ι α κω βε εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
 του προ στα του σου σε μνε ποι μανας τα αυ την
 εν θε ε ως δι ο συν του τω μη πα αυ ση

υ περ η μων α ει δε ο με ε νο ο ο

ος

χ
q

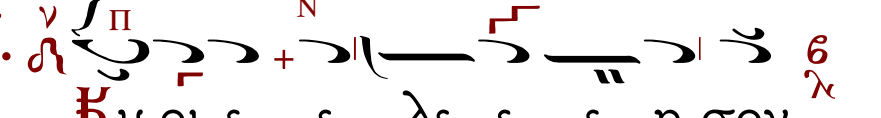
Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς
Ἑῆχος δὲ Δι

Γη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
οι μι ον και της των αν θρω πων σω τη ρι
ας η προ κη ρυ ξις εν να ω του Θε ου
τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι
στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη
και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν
χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ
πλη ρω σι ις

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

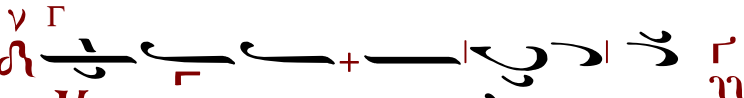
ΕΤΕΡΑ.

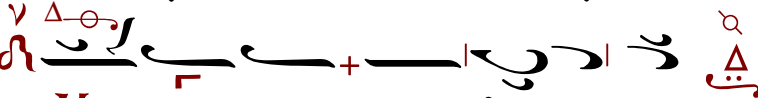
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

5. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

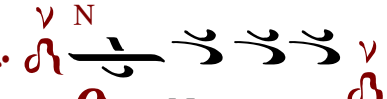
7. ^ν ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^ν ^{Δ-Θ}
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

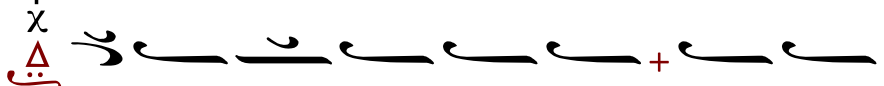
11. ^ν ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^N
 Cοι Κυ ρι ε ^ν

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

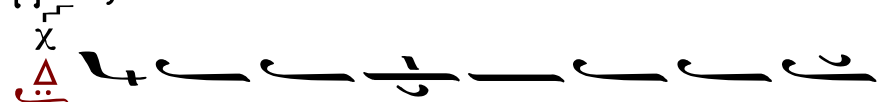
Ἄ μη η.ην

Στίχος α'.
Με γας Κυ ρι ος και αι νε

τος σφοδρα

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

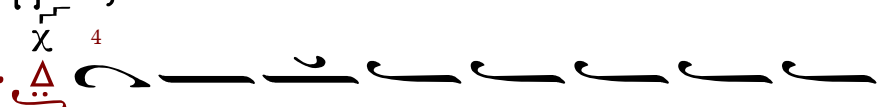
τερ σωσον ημας

Στίχος β'.
Ἄε δο ζα σμε να ε λα λη

θη πε ρι σου η πο λις του Θε ου

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχος γ'.
Ο Θε ος εν ταις βα ρε σιν

— — — — —

Δ

αυ της γι νω σκεται

Δ ^χ ^M — — — — — ^Δ + ^B ^Δ
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

Δ + — — — — —

6

τερ σωσον ημας

Σπῆχος δ'. ^χ ^Δ — — — — —
Κα θα περ η κου σα μεν ου

— — — — —

Δ

τω και ει δομεν

Δ ^χ ^M — — — — — ^Δ + ^B ^Δ
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

Δ + — — — — —

6

τερ σωσον ημας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

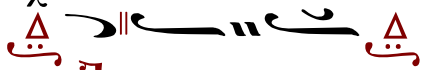
Δ ^χ ^Δ — — — — — ^{ζ'} ^Δ
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

Δ + ^B — — — — — ^M ^χ ^Δ ^Δ

Δ

τερ σωσον ημα α ας

Ἀντίφωνον β'.

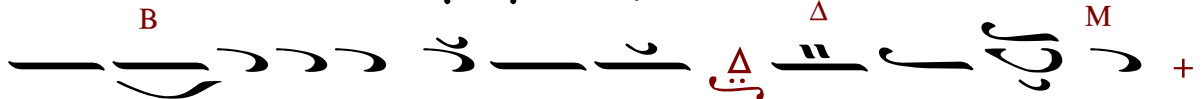
^π_χ^Μ
^Δ_Δ

Α μη η ην

Στίχος α'. ^π_χ
^Δ_Δ
Η γι α σε το σκη νω μα αυ

 ^Δ_Δ
 του ο υ ψιστος

^π_χ^Δ
^Δ_Δ
Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

^Β

 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψα λ λον τας σοι

^Γ^Δ

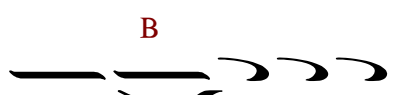
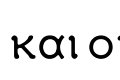
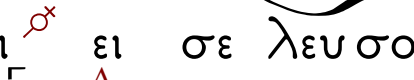
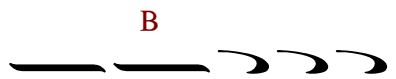
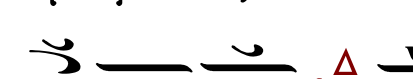
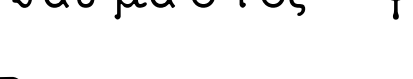
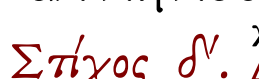
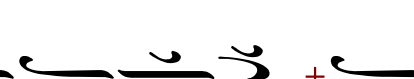
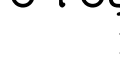
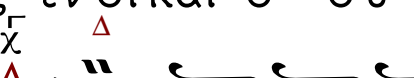
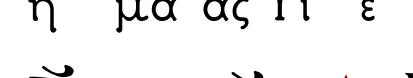
 α λ λη λου α

Στίχος β'. ^π_χ
^Δ_Δ
Α γι ω συ νη και με γα λο

 πρε πει α εν τω α γι α σμα τι αυ

 του

^π_χ^Δ
^Δ_Δ
Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

^B ^Δ ^M +
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας σο ι
^Γ ^Δ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α
 Σ π ί χ ο ς γ' ^χ ^Δ + +
 Ἀ υ τ η η π υ λ η Κυ ρ ι ου δι
^Γ ^Δ + ^Δ
 και οι ^Ϟ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Ω σ ο ν η μα ας Υ ι ε Θε ου ο εν
^B ^Δ ^M +
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας σο ι
^Γ ^Δ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α
 Σ π ί χ ο ς δ' ^χ ^Δ + +
 Ἀ γι ος ο Να ος σου θ αυ μα
^Δ ^Δ ^Δ
 σ τ ος εν δικ αι ο συ ν η
^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Ω σ ο ν η μα ας Υ ι ε Θε ου ο εν
^B ^Δ ^M +
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας σο ι

^{Γ Δ}
 αλ λη λου ι α
^{χ^M}
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
^χ
 ω Πνευ μα τι
^{M Γ Δ B}
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι αι
^Δ
 ω νας των αι αι ω νων α μην
^{M Δ}
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων
^M
⁶ και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
^B
 τεραν σωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
^{B Δ Γ Δ}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ
^B
 θε νου Μα ρι ας α τρε επτω σε ναν θρω

πη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
 θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει εις
 ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
 ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
 τι σω σον η μα α ας

Εἶτα τὸ γ' Ἀντίφωνον.

✠

Το προ σω πον σου λι τα νευ σου σιν

οι πλου σι οι του ου λα ου

Ἦχος δ' Δι

Ἀπολυτίκιον

✠

Εη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ

οι μι ον και της των αν θρω πων σω τη ρι

ας η προ κη ρυ ξις εν να ω του Θε ου

τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι

στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη

και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν

χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η

εκ πλη ρω σις

Στίχος β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Στίχος γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἦχος Δ'

Ἀπολυτίκιον.

Χ

Δ

Γη με ρον της ευ δο κι ας Θε

ου το προ οι μι ον και της των αν θρω πων

σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν να ω

του Θε ου τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται

και τον Χρι στον τοις πασι προ κα τα γ γε λ λ ε ται

αυ τη και η μεις με γα λο φω νως βο η

σω μεν χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι

στου η εκ πλη ρω σι ις

Εἰσοδικόν

^π_χ
 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
 σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
 σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\text{Δ}^{\flat}$ Δι

$\text{Δ}^{\flat}$ $\text{Δ}^{\flat}$
 Ἐν με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
 οι μι ον και της των αν θρωπων σω τη ρι
 ας η προ κη ρυ ξις εν να ω του Θε ου τρα
 νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι στον
 τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη και
 η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν χαι
 ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ πλη
 ρω σις

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως
 ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.
 Ὡχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
 ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης
 μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ
 Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
 ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ
 ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

Ὡχος λη̣ — Kε̣

Τῶν ὁσίων Πατέρων τα κατορθώματα
 ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας
 ἅγιε ἀνεδείχθης μιμητῆς τοῦ
 Ἰακώβε ἐν τῇ μάνδρα τοῦ Δαυΐδ
 τοῦ προστάτου σου σεμνε ποιμάνας ταυτην
 ἐν θεέως διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀειδέομενος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δι

Ο κα θα ρω ω τα α τος να ος
 του Σω τη ρος η πο λυ τι ι μνη τος πα
 στας και Πα ρ θε νος το ι ε ρον θη σαν
 ρι σμα της δο ξης του Θε ου ση με ρον ει
 σα γε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την
 χα ριν συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι
 θει ει ω ην α νυ μνου σιν Αγ γε λοι Θε
 ου αυ τη υ πα αρ χει σκη νη ε που ρα
 α νι ο ο ος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.

Προκείμενον. Ὡχος βαρύς.

Ψαλμὸς 149.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **5:22-6:2**

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ'). Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

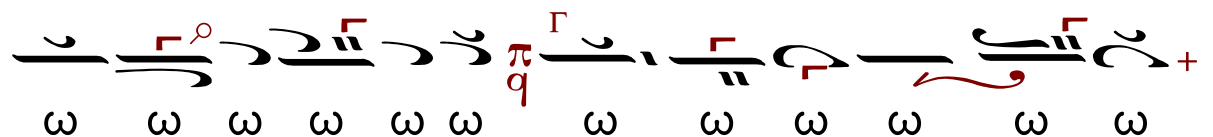
Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

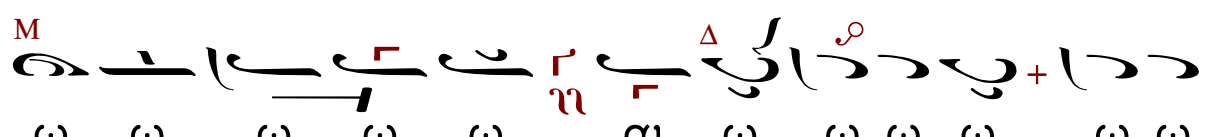
Ἰχθὺς ὁ Πᾶς

Ἑκτασις. $\frac{\eta}{\chi} - \frac{\pi}{\eta}$

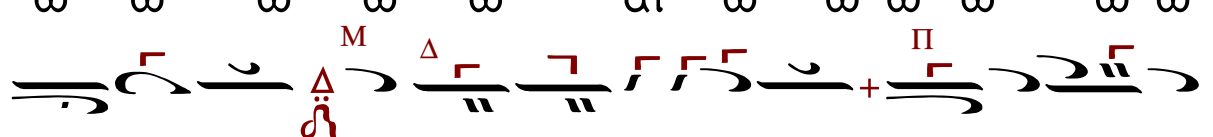
[illegible]

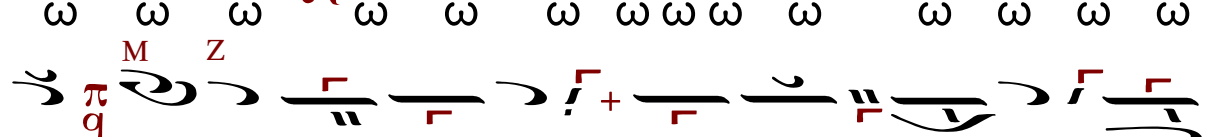
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

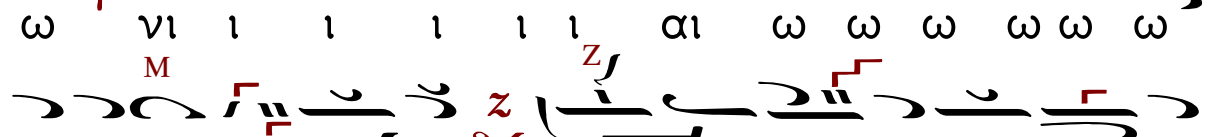
 ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

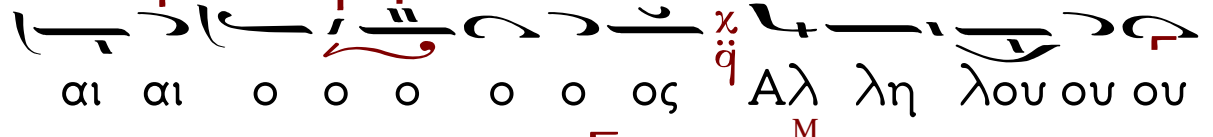
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ε

 λαβομεν Πνευμα επουρα νιον ευρο

 μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι

 αδα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐντες αὐτῇ γαρ

 ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δι

 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν

 ἀμαρτιων καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ

 ω ω νιον

Πληρω θη τω στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 ^χ ^M
Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
                  (Δίς)

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω νο ο ος Τὸν Εὐλογούντα.

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη ^χ η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροφάντη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.